

Χρόνια Πολλά
Γλυκιά Μανούλα

Η Μητέρα μέσα από τα μάτια διάσημων ζωγράφων και τη φωνή μεγάλων ποιητών.

Κι ένα τέταρτο μητέρας
αρκεί για δέκα ζωές,
και πάλι κάτι θα περισσέψει
που να το ανακράξεις
σε στιγμή μεγάλου κινδύνου
Οδυσσέας Ελύτης

Γ. Βιζυηνός «Πως να πειράξω τη μητέρα»

*Πως να πειράξω τη μητέρα
να κάμω εγώ να λυπηθεί,
που όλη νύχτα κι όλη μέρα
για το καλό μου προσπαθεί;*

Μελισσάνθη, «Η μπαλάντα της μάνας»

*Παιδί μου, ακούς της μάνας τη φωνή;
Πού απόψε, αυτή σου σιγοτραγουδάει:
"Μαζί θα κοιμηθούμε, πλάι πλάι
νάني, κανένας μη μου το ξυπνάει
γιατί η καρδούλα του ίσως να πονεί."*

Στέλιος Σπεράντσας "Η μανούλα"

Ποιός την κούνια μας κουνάει,
όταν είμαστε μικράκια;
Ποιός χαμογελά στο πλάι
και γλυκά μας λέει λογάκια
και τον ύπνο προσκαλεί;
Η μαμά μας η καλή!

Γεωργίου Βερίτη "Μάνα γλυκυτάτη"

Μάνα! πού βρήκες την τόση στοργή, την αγάπη την τόση;
Μέσ' στην ψυχή σου απ' το χέρι του Πλάστη μας έχει φυτρώσει!
Μάνα, που πήρες απ' όλα τα πλάσματ' ανώτερο θρόνο,
άφθαρτη μένει κι' ανέγγιχτ' η δόξα σου μέσα στο χρόνο.
Μεσ' στην αγκάλη σου, ώ θάυμα! κρατάς το Θεό μας, Μητέρα,
κι' είσαι απ' τη γη κι' απ' τους κόσμους των άστρων, εσύ,
ΠΛΑΤΥΤΕΡΑ!!!

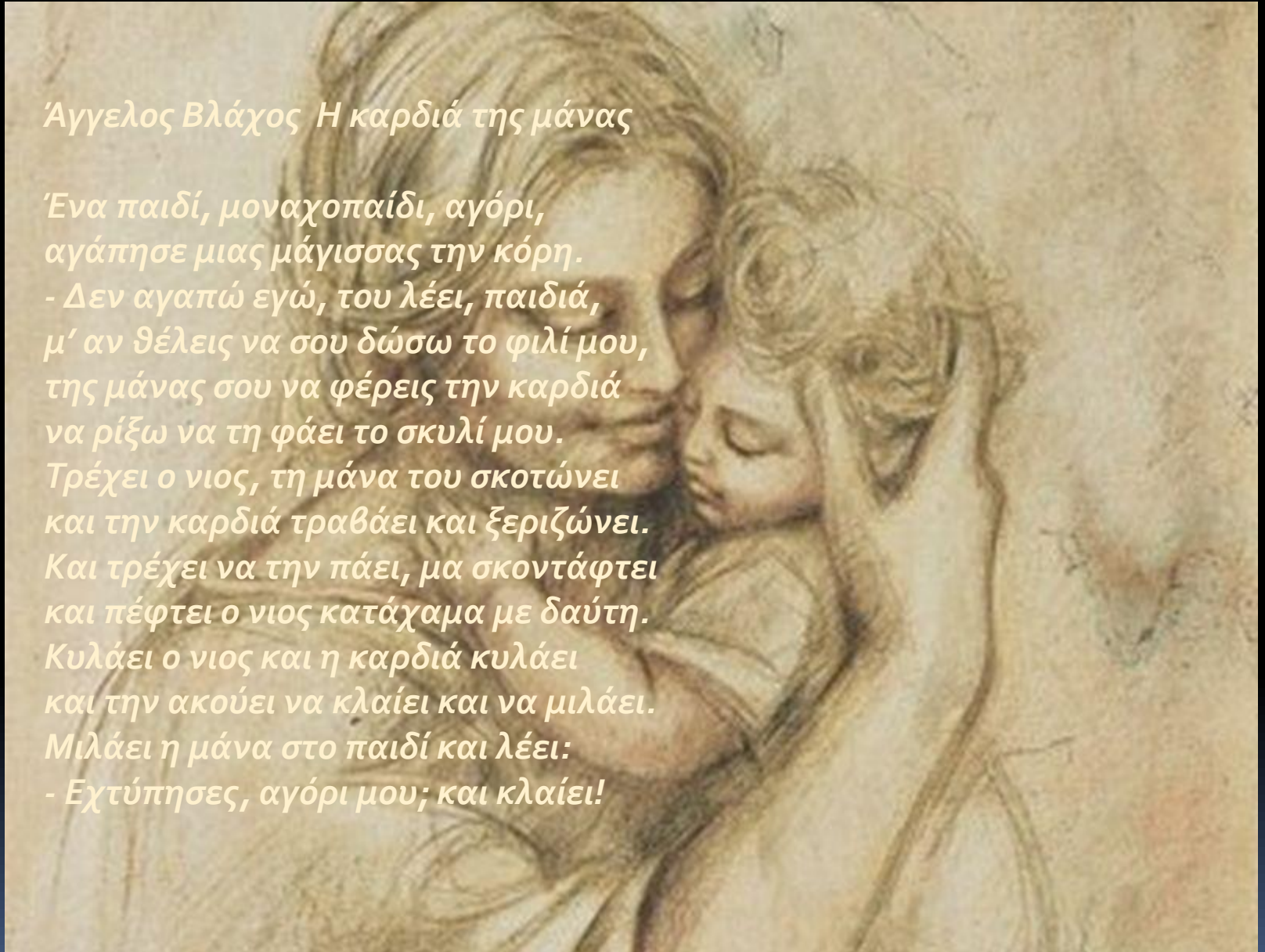

Άγγελος Βλάχος Η καρδιά της μάνας

Ένα παιδί, μοναχοπαίδι, αγόρι,
αγάπησε μιας μάγισσας την κόρη.

- Δεν αγαπώ εγώ, του λέει, παιδιά,
μ' αν θέλεις να σου δώσω το φιλί μου,
της μάνας σου να φέρεις την καρδιά
να ρίξω να τη φάει το σκυλί μου.

Τρέχει ο νιος, τη μάνα του σκοτώνει
και την καρδιά τραβάει και ξεριζώνει.
Και τρέχει να την πάει, μα σκοντάφτει
και πέφτει ο νιος κατάχαμα με δαύτη.
Κυλάει ο νιος και η καρδιά κυλάει
και την ακούει να κλαίει και να μιλάει.
Μιλάει η μάνα στο παιδί και λέει:
- Εχτύπησες, αγόρι μου; και κλαίει!

MANA"
Γεράσιμος Μαρκοράς

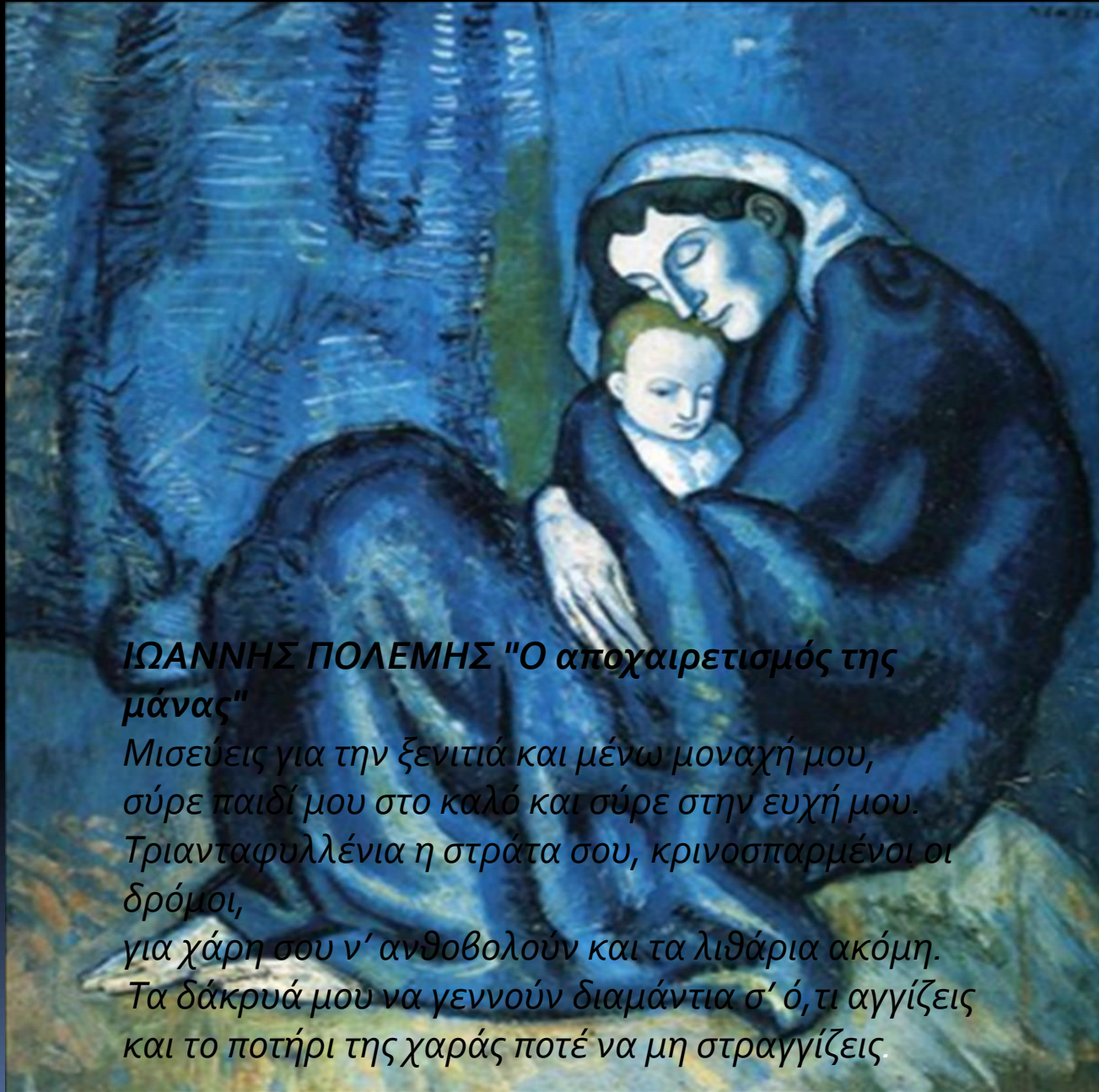
*Μάνα! Δεν βρίσκεται λέξη καμία
να' χει στον ήχο της τόση αρμονία,
σαν ποιός να σ' άκουσε με στήθος
κρύο,
όνομα θείο;*

**Νικηφόρος Βρεττάκος
"Μάνα και Γιος"**

Στης ιστορίας το διάσελο
όρθιος ο γιος πολέμαγε
κι η μάνα κράταε τα βουνά,
όρθιος να στέκει ο γιος
της, μπρούντζος, χιόνι και
σύννεφο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ "Ο αποχαιρετισμός της μάνας"

Μισεύεις για την ξενιτιά και μένω μοναχή μου,
σύρε παιδί μου στο καλό και σύρε στην ευχή μου.
Τριανταφυλλένια η στράτα σου, κρινοσπαρμένοι οι
δρόμοι,
για χάρη σου ν' ανθοβολούν και τα λιθάρια ακόμη.
Τα δάκρυστά μου να γεννούν διαμάντια σ' ό,τι αγγίζεις
και το ποτήρι της χαράς ποτέ να μη στραγγίζεις.